Zarurat-ı Hamsenin Korunması

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُواْ يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّوُرِ وَالَّذِينَ كَفَرُواْ أَوْلِيَآؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُوْلَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Allah, îmân edenlerin dostudur, onları zulümâttan (küfür karanlıklarından) nura (îmâna) çıkarır. İnkâr edenlere gelince, onların dostları ise tâğuttur (Allah'ın yerine tuttukları şeylerdir), onları nûrdan zulümâta çıkarırlar. İşte onlar ateş ehlidirler. Onlar orada ebedî olarak kalıcıdırlar. (Bakara 2/ 257)

Allah Teâlâ, göndermiş olduğu bütün dinlerde beş şeyin korunması hedeflenmiştir. Bu 5 esasa "Zarûrât-ı Hamse" ismi verilmektedir. İslâm Dinindeki bütün hükümlerde bu gayenin gözetildiğini görmekteyiz.

Allah Teâlâ, kullarının dünya ve ahiret saadetleri için bu beş temel esasın korunmasını emretmiştir. Allah Teâlâ'nın düşmanları olan tağut ise daima bu beş esası sarsmak ve yıkmak için çalışmışlardır. Şayet bu beş temel esas bir toplumda sarsılır ve tehlikede olursa, o toplumun hayatta kalmasından artık söz edilemeyeceğinden Müslümana düşen görev bu beş temel esası yıkmak için yapılan şeytanî çalışma ve planların farkına vararak, bu beş temel esası korumaya çalışmasıdır.

Allah Teâlâ'nın, kullarının dünya ve ahirette kişisel ve toplumsal olarak saadet ve afiyette olabilmeleri için korunmasını hedef tuttuğu beş esas şunlardır:

1- Canın Muhafazası,

2- Malın Muhafazası,

3- Dinin Muhafazası,

4- Aklın Muhafazası,

5- Neslin Muhafazası.

İslam Dininin ana maksatları olarak makasıd-i diniye olarak ifade edilen bu beş ana prensip, İslam dininde herhangi bir konu hakkında fetva verilirken de gözetilmesi gereken prensiplerdir.

1.Canın Muhafazası:

İslâm'da insan hayatı, kutsal ve dokunulmazdır. Hayat, Allah'ın bize ihsan ettiği ve yüklediği bir emanettir. Bu sebeple dinimiz insan hayatını her türlü saldırıdan korumuş, insanların canına haksız yere kıymayı haram kılmış, kan davaları yasak kapsamı altına alınmış, intihar yasaklanmış, hayatı tehlikeye düşüren şeylerden sakınmak ve bulaşıcı hastalıklardan korunmak gerekli kılınmıştır.

Allah, canı korumak için yeme, içme, giyme gibi bir takım zorunluluklar getirirken cana kastetmeyi engellemek ve insan hayatının korunabilmesi için hem dünyevi hem de uhrevi müeyyideler getirmiştir.

Kasten adam öldürene kısas, diyet, cehennem ve azabı; hataen öldürene kısas ve diyet cezalarını vermiştir. Ve yine işkence ve zulüm yapmayı, savaşta kadın, yaşlı çocuk ve din

adamlarının öldürülmesini yasaklamıştır. Nisa Sûresi 93. Ayet-i kerimede Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا

Kim bir mü'mini kasden öldürürse cezası, içinde temelli kalacağı cehennemdir. Allah, ona gazap etmiş, lanetlemiş ve büyük bir azap hazırlamıştır.

Rabbimiz Maide Sûresi 32. Ayet-i kerimede ise şöyle buyurmaktadır:

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ

Bundan dolayı İsrailoğullarına (Kitap'ta) şunu yazdık: "Kim, bir insanı, bir can karşılığı veya yeryüzünde bir bozgunculuk çıkarmak karşılığı olmaksızın öldürürse, o sanki bütün insanları öldürmüştür. Her kim de birini (hayatını kurtararak) yaşatırsa, sanki bütün insanları yaşatmıştır. Andolsun ki, onlara Rasûllerimiz apaçık deliller (mucize ve âyetler) getirdiler. Ama onlardan birçoğu bundan sonra da (hâlâ) yeryüzünde aşırı gitmektedir.

Rasulullah bir hadis-i şerfilerinde buyurdular ki:

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَتْلُ مُؤْمِنٍ أَعْظَمُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ زَوَالِ الدُّنْيَا

"Nefsim kudret elinde olan Allah'a yeminler olsun ki; Müminin öldürülmesi, Allah katında dünyanın yıkımından daha büyük (bir hâdise)dir." (Nesâî)

Başka bir hadis-i şerifte ise şöyle buyurulmuştur:

مَنْ قَتَلَ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ الذِّمَّةِ لَمْ يَجِدْ رِيحَ الْجَنَّةِ، وَإِنَّ رِيحَهَا لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ سَبْعِينَ عَامًا

"Bir zimmiyi (sorumluluk altına alınan kişi) haksız yere öldüren cennetin kokusunu duyamaz. Halbuki onun kokusunu kırk yıllık yoldan duyabilir." (Nesâî)

Mü'minin canının Allah katında ne kadar değerli olduğu hakkında Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur:

لَوْ أَنَّ أَهْلَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ اشْتَرَكُوا فِي دَمِ مُؤْمِنٍ لَأَكَبَّهُمُ اللَّهُ فِي النَّارِ

Eğer gök ve yer ehli bir müminin kanını dökmede iştirak etseler, Allah onları cehenneme atardı. (Tirmizî)

Ebû Bekre Nüfey İbni Hâris es-Sekafî'den –(r.a)- rivayet edildiğine göre Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurdu:

إِذَا التَقَى المُسْلِمَانِ بِسَيْفَيْهِمَا فَالقَاتِلُ وَالمَقْتُولُ فِي النَّارِ

İki Müslüman kılıçlarıyla karşılaştıklarında öldüren de ölen de cehennemdedir.

فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا القَاتِلُ فَمَا بَالُ المَقْتُولِ

Dedim ki: "Ey Allah'ın Rasulü! Bu katildir fakat öldürülen niye ateştedir?

«قَالَ: «إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ

"Çünkü o da arkadaşını öldürmek istiyordu!" (Buhari, Müslim)

Peygamberimiz kan davalarını yasakladığını şöyle bildirmiştir:

“Ashabım! Câhiliyet devrinde güdülen kan davaları da tamamen kaldırılmıştır. Kaldırdığım ilk kan davası, Abdülmüttalib’in torunu (amcalarımdan Hâris’in oğlu) Rabîanın kan davasıdır.” (Ebû Dâvûd, 2/219)

İnsan hayatının korunmasını ayet ve hadisler ile güvence altına alan dinimiz İslam, insanın korkutulmasının bile hak ihlali olduğunu ve bundan uzak durulması gerektiğini belirtmiştir. Bu konuda Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurdu:

«لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يُرَوِّعَ مُسْلِمًا»

Müslümanın Müslümanı korkutması helal değildir. (Ebû Dâvûd, 5004)

Başka bir hadis-i şerifte ise Rasulullah buyurdu ki:

«... مَنْ أَشَارَ إِلَى أَخِيهِ بِحَدِيدَةٍ، فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَلْعَنُهُ، حَتَّى يَدَعَهُ»

“Kim kardeşine (tehdit için) bir demir parçası ile işaret ederse bunu bırakıncaya kadar melekler ona lanet ederler.(Müslim, 2616)

Hayatı korumak esas olduğu için, zaruret halinde, haram şeyleri yemek hayatın korunması açısından caiz kılınmıştır.

اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا اُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ اللّٰهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا اِثْمَ عَلَيْهِ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

“Allah size ancak ölüyü (leşi), kanı, domuz etini ve Allah’tan başkası adına kesileni haram kıldı. Her kim bunlardan yemeye mecbur kalırsa, başkasının hakkına saldırmadan ve haddi aşmadan bir miktar yemesinde günah yoktur. Şüphe yok ki Allah çokça bağışlayan çokça esirgeyendir.” (Bakara 2/173)

İslam’da, düşmana bile işkence yapmak yasaklanmıştır. Rasulullah (s.a.v) bu konuda buyurdular ki:

،وَلَا تَغُلُّوا، وَلَا تَغْدِرُوا، وَلَا تَمْثُلُوا، وَلَا تَقْتُلُوا وَلِيدًا

“Ganimette hainlik yapmayınız, sözlerinize bağlı kalınız, insanların uzuvlarını kesmek suretiyle işkence yapmayın, hiçbir çocuğu öldürmeyiniz.” (Taberânî, el-Mu’cenu’l-Evsat, 4/268)

Bir kutsi hadiste ise şöyle buyurulmuştur:

لَا تُمَثِّلُوا بِعِبَادِي

“Allah buyurdu ki: Kullarıma işkence yapmayın!” (Ahmed b. Hanbel, Müsned, 17557)

Allah Teâlâ emirleri ile kullarının hayat haklarını güvence altına almayı hedeflemiştir. Buna karşılık Allah’a düşman olan şeytan ve taraftarları ise insan hayatını daima öldürmeyi planlamışlar, insan hayatını basitleştirecek, değersizleştirecek, önemsizleştirecek hamle ve planlarda bulunmuşlardır. Daima savaş çıkarmaya çalışmışlar, ellerine güç ve imkan geçtiğinde ise çoluk çocuk, bebek, kadın, yaşlı demeden herkesi öldürmeye çalışmışlardır. Çünkü onların kalplerinde merhamet bulunmamaktadır. Toplumda cinayetlerin, kavgaların, faili meçhul olayların, kaosların oluşması için planlar yapmışlar, toplum içi ve milletlerarası çatışma ve savaşların oluşmasına gayret göstermişlerdir. Toplumda insan hayatının ucuz, basit ve değersiz olduğu imajının yayılması için çalışmışlardır.

2.Malın Muhafazası:

İslam Dini, mülkiyet kazancını, meşrû yolla elde etmeyi emretmiştir. Malın korunması ve muhafazası için en güzel maddi ve manevi tedbirleri almıştır. Çalmak, gasp, yağma, rüşvet, gasp, kumar, dolandırıcılık, aldatmak, hile, karaborsa, tefecilik, faiz, israf, haksız ve haram yolla elde edilen mallar gibi gayr-i meşru kazançları haram kılmıştır. Zayi ve telef edilen mallar için tazmin zorunluluğunu getirmiştir. Ayrıca zekat, sadaka ve benzeri uygulamalarla başkalarının hakkını gözetmeyi de prensip haline getirmiştir. Bütün bu tedbirler mal emniyetini sağlamak içindir. Kimsenin malına dokunulamaz. Başkasının mülkünde tasarruf edilemez. Rabbimiz, Nisa Suresi 29. Ayet-i Kerime'de şöyle buyurmuştur:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لاَ تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلاَّ أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلاَ تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا

"Ey îmân edenler! Kendiliğinizden anlaşarak yaptığınız bir ticâret olması müstesnâ, mallarınızı aranızda bâtıl (haram yollar)la yemeyin ve nefislerinizi (kendinizi ve birbirinizi) öldürmeyin! Şüphesiz ki Allah, size karşı çok merhametlidir." (Bakara, 2/188)

Kur'an-ı Kerim'de hırsızlık için çok ağır ceza getirilmiştir.

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا اَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللّٰهِ

Hırsızlık eden erkek ve kadının, yaptıklarına karşılık bir ceza ve Allah'tan bir ibret olmak üzere ellerini kesin. (Maide 5/38)

Başkasına ait bir malı zor kullanarak almak anlamına gelen gasp İslam Dininde haram kapsamı altına alınmıştır. Bu konuda Rasulullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur:

"Kim bir karış toprağı gasp ederse, Allah kıyamet gününde onu yedi kat yerden kafasına geçirir"

Rüşvet olarak alınan ve verilen şey haramdır. Rüşvet insanlar arası ilişkileri bozmakla kalmayıp, toplumsal birlikteliğe de zarar vermektedir. Abdullah ibn Ömer, bu konuda şu hadis-i şerifi nakletmiştir:

" لَعَنَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرَّاشِيَ وَالْمُرْتَشِيَ

Rasulullah, rüşvet alana ve verene lanet etti. (Tirmizî, 5/330)

Haram kazançlardan olan ve elde bulunan malı artırmak şöyle dursun ziyana uğratan hususlardan biri de faizdir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ اتَّقُواْ اللّهَ وَذَرُواْ مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ

"Ey iman edenler, Allah'tan sakının ve eğer inanmışsanız faizden artakalanı bırakın." (Bakara, 2/278)

اَلَّذينَ يَاْكُلُونَ الرِّبٰوا لَا يَقُومُونَ اِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذى يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوا اِنَّمَاالْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبٰوا وَاَحَلَّ اللّٰهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبٰوا

"Faiz (riba) yiyenler, ancak kendisini şeytan çarpmış olanın kalkışı gibi çarpılmış olmaktan başka (bir tarzda) kalkmazlar. Bu, onların: "Alım-satım da ancak faiz gibidir" demelerinden dolayıdır. Oysa Allah, alışverişi helal faizi ise haram kılmıştır." (Bakara, 2/275)

Din, malın korunmasını esas alırken, din karşıtları ise malın telef olmasını, insanların mallarının ellerinden çıkmasını hedef almış ve bu uğurda çalışmıştır. Faizin, rüşvetin, haram kazancın, her çeşit kumarın yayılması için gayret göstermişlerdir. Toplumda malın korunması ancak dinin emirlerine uyularak mümkün olacaktır.

3.Dinin Muhafazası:

Kişilerin istedikleri dini serbestçe seçmelerini, seçtikleri dinin kurallarını hiçbir müdahale ve sınırlamaya maruz kalmadan uygulamalarını, kendi dinleriyle ilgili eğitim almalarını, başkalarını eğitmelerini garanti altına alma hakkını ifade eder. Rabbimiz, herkese dini inançlarında tercih hakkı verirken zorlama yapılmamasını emretmiş ama aynı zamanda hak yoluna da davette bulunulmasını emretmiş ve şöyle buyurmuştur:

اُدْعُ اِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ

Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle çağır, onlara karşı en güzel metotlarla mücadele et. (Nahl, 16/125)

لَااِكْرَاهَ فِى الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَىِّ

Dinde zorlama yoktur; artık doğru eğriden ayrılmıştır. (Bakara, 2/256)

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ

De ki: “Ey insanlar! Gerçekten size Rabbiniz’den hak gelmiştir. Artık kim hidâyete ererse, o takdirde ancak kendisi için hidâyete ermiş olur. Kim de dalâlete düşerse, artık ancak kendi aleyhine dalâlete düşmüş olur. Ben sizin üzerinize (ille de îmân etmeniz için) vekil değilim!” (Yunus, 10/108)

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَآمَنَ فِى الْاَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا اَفَاَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

Ey Muhammed! Eğer Rabbin dileseydi yeryüzünde bulunanların hepsi birden iman ederlerdi. O halde iman etsinler diye insanları sen mi zorlayacaksın? (Yunus, 10/99)

4.Aklın Muhafazası:

İnsanı diğer varlıklardan ayıran temel vasıf akıldır. Dini mükellefiyetlerin ilk şartı akıldır. Kur’an-ı Kerim’de 70 ten fazla ayette “düşünmez misiniz? akıl etmez misiniz?” gibi sözcüklerin tekrarlanması ile aklın önemine vurgu yapılmaktadır.

Nesillerini inançsızlık, bilgisizlik, tembellik, alkol, uyuşturucu, hayasızlık, hırsızlık, kumar gibi tehlikelerden korumayan milletlerin yarınları yoktur. İslam, aklın muhafazası birtakım hükümleri getirmiştir. Aklı zehirleyen her şey yasaklanmıştır. Örneğin; içki ve uyuşturucu maddeleri kullanmak dinimizde yasaklanmıştır:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

“Ey iman edenler! İçki, kumar, (tapınmaya mahsus) dikili taşlar, fal okları ancak şeytanın amelinden birer murdardır. Onun için bunlardan kaçının ki muradınıza eresiniz.” (Maide, 5/90)

Şeytan taraftarları bu yüzden toplumda aklı örten, düşünmeyi engelleyen maddelerin yayılması için gayret etmişlerdir. Çünkü eğer akıl işlevsiz hale gelirse, o toplum fayda ve

zararına olan şeyleri göremez, iyiyi kötüden ayıramaz, dünya ve ahireti perişan olmakla beraber başka toplumların egemenliği altına girmekten kendini kurtaramaz.

5.Neslin Muhafazası:

Bir toplumun yükselmesi, o toplumun içindeki inançlı, bilgili, şahsiyetli, çalışkan ve dürüst insanların varlığının devam etmesine bağlıdır. Eğer nesil devam etmezse o toplum hayatını devam ettiremez.

Neslin muhafazası için yapılması gereken şeylerin başında aile kurumunun korunması ve desteklenmesi gelmektedir. Bu sebepli dinimiz insanları evliliğe teşvik etmektedir.

Rasulullah (s.a.v) buyurdular ki:

يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ مَنِ اسْتَطَاعَ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ فَإِنَّهُ أَغَضُّ لِلْبَصَرِ وَأَحْصَنُ لِلْفَرْجِ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ فَإِنَّهُ لَهُ وِجَاءٌ

“Gençler, içinizden evlenmeye gücü yeten evlensin. Zira evlenmek gözü (haramdan) daha çok yumdurucu, iffeti daha çok koruyucudur. Gücü yetmeyen ise oruç tutsun, çünkü orucun şehveti kıran bir özelliği vardır.” (Buhari, Müslim)

Zina ise gayri meşru bir ilişkidir. Aile yuvasının kurulmasına engel olmakta, kurulan aile yuvalarının ise dağılmasına sebep olmaktadır. Rabbimiz bu konuda şöyle buyurmuştur:

وَلاَ تَقْرَبُواْ الزِّنَى إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاء سَبِيلاً

“Zina’ya yaklaşmayın. Çünkü o, son derece çirkin bir iştir ve çok kötü bir yoldur.” (İsra, 17/32)

İslam, neslin korunması için evliliğe teşvik etmiş, evlilik dışı haram ilişkiler dahil her türlü sapkın ilişkileri ise yasaklamıştır. Şeytan taraftarları ise neslin devam etmemesi için Allah’ın haram kıldığı şeyleri toplumda yaygınlaştırmak için gayret etmiştir. Günümüzde de onların gayretlerini görebilmekteyiz. Erkeğin erkeğe, kadının kadına ilgi duymasını ve aynı cinsin birbirleri ile evlilik yaparak hem neslin devam etmesini engellemeye hem de insanları nefsine köle olmaya, ahireti unutturmaya çalışmaktadırlar.

Bu şeytani çalışma ile çizgi filmlerle çocukların zihnine girilmekte, her türlü iletişim araçları kullanılarak topluma bu durum normal gösterilmektedir. Bu rezillikleri Allah’tan korkmadan özgürlük adı altında her türlü şekilde yaymaya çalışmaktadırlar. Bu sebeple meşru nikah yolu kolaylaştırılmalı, evlenecek kişilere ağır maddi yükler yüklenmemesi önemlidir.

Allah’a teslim olan kul, kendini, ailesini ve neslini korumaya gayret etmelidir. Rabbimiz şöyle buyurmuştur:

يَا اَيُّهَا الَّذينَ اٰمَنُوا قُوا اَنْفُسَكُمْ وَاَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ...

“Ey inananlar! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun. (Tahrim, 6)

Bu ayet-i kerime nazil olunca Hz. Ömer: “Yâ Rasûlallah! Nefislerimizi koruruz fakat ailemizi nasıl koruyabiliriz?” demişti. Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurdu:

“Allah’ın sizi nehyettiği şeylerden onları nehyeder ve Allah’ın size emrettiği şeyleri onlara emredersiniz. Bu şekilde onları korumuş olursunuz.”

İnsanların dünya ve ahiret saadetleri için bu beş temel esasın korunmasını hedefleyen dinimizin emirleri doğrultusunda yaşamayı Yüce Rabbimiz hepimize nasip eylesin. Başta Ümmet-i Muhammed olmak üzere bütün insanlığı bu esasların yıkılmasına çalışan şeytan taraftarlarının planlarından korusun, himaye eylesin.

Metin Mete / Sakarya Karapürçek Vaizi